

Ministerstwo Sprawiedliwości

Podsekretarz Stanu
Maria Ejchart

BK-VII.0520.78.2025
Warszawa, 27 marca 2025 r.

Pan

Szymon Hołownia

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 8089 złożoną do Ministra Sprawiedliwości przez Pana Posła Janusza Cieszyńskiego w sprawie projektu wprowadzenia aresztu elektronicznego, uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

Ministerstwo Sprawiedliwości pod kierunkiem Ministra Adama Bodnara przygotowuje zmianę prawa dotyczącą tymczasowego aresztowania. Trwają prace nad dwoma projektami, które uwzględniają tę kwestię.

Pierwszy projekt przewiduje kompleksową nowelizację Kodeksu karnego i Kodeksu postępowania karnego (UD153). Zaproponowane zmiany dotyczą m.in. modyfikacji zasad stosowania i przedłużania tymczasowego aresztowania. Z treścią projektu, uzasadnienia oraz dokumentów, które towarzyszą procesowi legislacyjnemu można się zapoznać pod tym adresem: <https://legislacja.gov.pl/projekt/12390959>

Drugi projekt zakłada wprowadzenie do porządku prawnego nowego środka zapobiegawczego w postaci aresztu elektronicznego. Taki areszt byłby realizowany w wyznaczonym miejscu, poza aresztem śledczym, najczęściej w miejscu zamieszkania podejrzanego czy oskarżonego przy zastosowaniu urządzenia elektronicznego, które pozwoli na monitorowanie ich zachowania przez System Dozoru Elektronicznego (SDE).

Projekt przygotowała Komisja Kodyfikacyjna Prawa Karnego działająca przy Ministrze Sprawiedliwości. Obecnie w resorcie trwają nad ostateczną treścią tego projektu i jego uzasadnienia, przygotowujemy także ocenę skutków regulacji (OSR). Nie można wykluczyć, że na dalszych etapach prac legislacyjnych niektóre założenia ulegną zmianie.

Ad 1

Przesłanki stosowania aresztu elektronicznego, który byłby wykonywany w Systemie Dozoru Elektronicznego (SDE) zostały określone we wspomnianym projekcie Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego. Projekt Komisji wraz z uzasadnieniem został opublikowany pod adresem:

<https://www.gov.pl/web/sprawiedliwosc/projekty-aktow-prawnych>

Zgodnie z obecnymi założeniami, aresztu elektronicznego nie będzie można zastosować w każdym przypadku.

Na podstawie art. 258 Kodeksu postępowania karnego (k.p.k.) tymczasowe aresztowanie i pozostałe środki zapobiegawcze można stosować nie tylko jeżeli zachodzi uzasadniona obawa ucieczki lub ukrycia się oskarżonego, lecz także jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że oskarżony będzie nakłaniał do składania fałszywych zeznań lub wyjaśnień albo w inny bezprawny sposób utrudniał postępowanie karne. Z tego względu przewiduje się, że areszt elektroniczny będzie najczęściej stosowany na późniejszym etapie śledztwa, kiedy większość dowodów jest już zgromadzona, a tym samym ryzyko utrudniania postępowania – matactwa – jest znacząco mniejsze. Co do zasady, areszt elektroniczny stosować będzie tylko sąd (art. 265a § 2 k.p.k.). „Tradycyjne” tymczasowe aresztowanie zastosowane przez sąd będzie mógł zmienić na areszt elektroniczny również prokurator (art. 253 § 2a k.p.k.).

W założeniu areszt elektroniczny ma trwać przez całą dobę. Określając dni tygodnia i godziny, w których oskarżony ma prawo opuścić miejsce wykonywania tego środka, sąd uwzględni potrzebę realizacji przysługujących mu praw. Czas, w którym aresztowanemu

elektronicznie wolno opuścić miejsca wykonywania tego środka, nie będzie mógł przekraczać 3 godzin na dobę w okresie pierwszych trzech miesięcy (art. 265a § 5 k.p.k.).

Ad 2

Weryfikacja spełnienia wymogów technicznych i ich utrzymania w miejscu odbywania aresztu elektronicznego będzie się odbywała w podobny sposób, jak odbywa się weryfikacja dozoru stacjonarnego. Obecnie warunki techniczne dla miejsca odbywania kary pozbawienia wolności dla dozoru stacjonarnego, stosowanego przy wykonywaniu kary pozbawienia wolności, weryfikowane są w trakcie tzw. wizyty preinstalacyjnej. Weryfikacji dokonuje Podmiot Dozorujący, czyli Zespoły Terenowe Działów Dozoru Elektronicznego Służby Więziennej i polega ona na sprawdzeniu możliwości zainstalowania urządzeń w lokalu, dostępności i legalności przyłącza sieci zasilającej oraz pokrycia zasięgiem sieci GSM umożliwiającym szyfrowaną transmisję danych (przynajmniej jednego z trzech wiodących operatorów GSM).

Po zainstalowaniu urządzeń, ich stan jest automatycznie monitorowany i w przypadku utraty zasięgu, utraty zasilania lub innego zakłócenia wpływającego na ich pracę, Podmiot Dozorujący podejmuje działania zgodne procedurami np. dokonując wymiany urządzenia lub zmiany jego lokalizacji. W przypadku trwałej utraty warunków technicznych o zaistniałej sytuacji powiadamiany jest odpowiedni sąd. Zasadniczo, analogiczny sposób postępowania planowany jest dla aresztu elektronicznego.

Ad 3

Zasadą przy orzeczeniu aresztu elektronicznego będzie uzyskanie zgody współmieszkańców (domowników) podejrzanego lub oskarżonego, w wyjątkowych sytuacjach będzie możliwość orzeczenia aresztu elektronicznego mimo sprzeciwu współmieszkańców. W takich przypadkach zawsze i ostatecznie rozstrzygająca jest decyzja właściwego sądu, podjęta na podstawie zgromadzonej dokumentacji przekazanej przez uprawnione organy oraz w oparciu o wnioski i stanowiska zainteresowanych stron postępowania.

Ad 4

Urządzenia monitorujące wyposażone są w awaryjne źródło zasilania. Wszelkie przerwy w zasilaniu są na bieżąco monitorowane i sygnalizowane w systemie komunikacyjno-monitorującym. Infrastruktura centralna posiada szereg zabezpieczeń mających na celu zapewnienie ciągłości działania, w tym systemy zasilania awaryjnego, specjalne łącza dostępowe, zwielokrotnione urządzenia sieciowe i serwerowe. Urządzenia monitorujące w przypadku niedostępności systemów centralnych przechowują dane i przesyłają je do systemu po odzyskaniu łączności, zapewniając ciągłość monitorowania.

Ad 5

Zasoby kadrowe oraz techniczne Podmiotu Dozorującego pozwalają na obsługę populacji osób monitorowanych do obowiązującej obecnie maksymalnej technicznej pojemności systemu ustalonej na poziomie 10 000 osób na dobę. Aktualnie wykorzystywanych jest ok. 6 300 zestawów urządzeń. Ostateczna liczba osób, które zostaną objęte aresztem elektronicznym będzie zależeć zarówno od przyjętych rozwiązań legislacyjnych, jak również od przyjętych procedur i uprawnień organów oraz praktyki orzeczniczej sądów w stosowaniu tego środka zapobiegawczego. Istotnym czynnikiem będzie również szacowanie potencjalnej populacji osób, które mogą być objęte aresztem elektronicznym, co będzie możliwe po przygotowaniu ostatecznej wersji projektu ustawy.

Ad 6

Skala oszczędności dla budżetu państwa, które mogłyby być osiągnięte w wyniku zmniejszenia populacji osób tymczasowo aresztowanych w jednostkach penitencjarnych i zastąpienia tego środka aresztem elektronicznym będzie zależała od ostatecznego kształtu rozwiązań legislacyjnych oraz wykształconej praktyki. Według bilansu za 2023 rok średni, miesięczny koszt przebywania jednej osoby w warunkach izolacji penitencjarnej wynosił około 5 357,88 zł, a średni miesięczny koszt wykonywania kary pozbawienia wolności, środków karnych i środków zabezpieczających w SDE wobec jednej osoby wynosił (w świetle przyjętego sposobu raportowania) około 1 100 zł. Co istotne, koszt stosowania dozoru elektronicznego, w przeliczeniu na jedną osobę, jest tym mniejszy, im więcej osób odbywa karę w tym systemie.

Ad 7

Do podstawowych, pozafinansowych korzyści ze stosowania dozoru elektronicznego należą ograniczenie nadmiernego stosowania tymczasowego aresztowania, brak kontaktu osób objętych dozorem z innymi osobami umieszczonymi w jednostce penitencjarnej, mniejszy negatywny wpływ na wypełnianie ról życiowych, społecznych i zawodowych przez osobę objętą dozorem oraz mniejszy negatywny wpływ na relacje rodzinne osoby monitorowanej, pozytywny wpływ na resocjalizację.

W zakresie zapewnienia bezpieczeństwa współmieszkańców (domowników) warto podkreślić, że w większości przypadków nie jest konieczne podejmowanie dodatkowych działań prewencyjnych. Areszt elektroniczny z założenia będzie stosowany w określonych przypadkach. Z jego stosowania zarówno na poziomie legislacyjnym, jak i wykonawczym wykluczane będą osoby stwarzające realne zagrożenie dla otoczenia (w tym osoby podejrzane o popełnienie przestępstw związanych z przemocą w rodzinie). Niezależnie od tego, urządzenia monitorujące wyposażone są w telefony umożliwiające bezpośrednie połączenie z infolinią alarmową 112 oraz z infolinią Centrali Monitorowania.

Za funkcjonowanie systemu dozoru elektronicznego w aspekcie merytorycznym oraz technicznym odpowiedzialne jest Biuro Dozoru Elektronicznego, które podlega Dyrektorowi Generalnemu Służby Więziennej i pozostaje w strukturze Centralnego Zarządu Służby Więziennej. Kierownictwo Ministerstwa Sprawiedliwości regularnie otrzymuje informacje o funkcjonowaniu SDE.

Z wyrazami szacunku

Maria Ejchart
Podsekretarz Stanu

/podpisano elektronicznie/